

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

Christus Eucharisticus Deus Absconditus. Ante Sacrvm. Considerationes &
affectus pro VII. Hebdomadis diebus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50863)

CHRISTUS EUCHARISTICUS
DEUS ABSCONDITUS.

ANTE SACRVM.

Considerationes & affectus
pro VII. Hebdomadis diebus.

I. DIE DOMINICA.

De Infinitate Dei.

Magnus Dominus & laudabilis nimis & magnitudinis ejus non est finis, psal. 144. Magnus Dominus, coram quo tanquam momentum statere est orbis terrarum; cujus comparatione, mare, gutta, astra puncta, cœli atomi, creata omnia tanquam nihil. O Deus infinite! verè magnitudinis tuæ non est finis; quidquid enim in te reperimus, infinitum esse non ambigimus: substantiæ enim infinitæ, attributa congruunt, quæ sunt infinita; quemadmodum igni infinito calor infinitus competeret. Ac proinde veluti substantia & natura tua est infinita, sic potentia ab ea indistincta infinita est: sic sapientia est infinita, bonitas est infinita, Justitia, misericordia, pulchritudo, amabi-

P

litas

litas, sanctitas est undequaque infinita. O quanto repleor stupore, dum isthæc meditor! Adoro te cum tremore, & exultatione cum timore, mi Deus, & cum amore gaudeo, te adeo magnum esse & incomprehensibilem cogitatu, ut vel ipsi Cherubini & Seraphini nequeant te comprehendere. O si vires meas omnes saltem impenderem in te diligendo, siquidem ad comprehendendum non sufficio!

II. Sed magis attonitus sto, dum magnum hunc Dominum, in exigua latentem hostia per fidem intueor, & in parvo orbiculo, in mica minima, totam infinitatem abscondi cerno. Quis mortalium aut Angelorum hæc capiat? *Ecce Dominus magnus, vincens scientiam nostram Job. 42. & verè lucem habitans inaccessibilem. 1. Tim. 6.* Credo, Domine, quia tu dixisti. Sed simul obstupesco, & hunc amoris & humilitatis excessum infinitum non capio.

III. Quantam igitur, o magne Deus! submissione & reverentiam, mihi vilitatis abysso ad abyssum Majestatis accedendum erit? certè infinitæ Majestati honor & reverentia deberetur infinita: ac cum hæc

facultat
quâ poss
to desid
omnia d
quidquid
sit benè
par est,
excellen
venerati
dignam.
& procu
nes te c
quàm per
tate? Rev
possum:
amo te qu
trum, q
ut par est
id ex toto
l. Ora
O Bsecr
tuo d
ne; ut si
est, ita ic
Sapier
tat Bonis
facult

facultatem meam excedat, an non summâ
 quâ possum, ad te adeundum erit? quan-
 to desiderio me ferri oportet in te super
 omnia desiderabilem, in quo infinitè est,
 quidquid possum concupiscere, ut mihi
 sit benè? quantâ charitate te complecti
 par est, propter infinitam Bonitatem &
 excellentiam tuam, omni laude, gloriâ,
 veneratione, cultu & obsequio infinitè
 dignam? quanto zelo me æstquare decet,
 & procurare pro viribus, ut mortales om-
 nes te cognoscant, ament & laudent
 quàm perfectissimè in tempore & æterni-
 tate? Revereor te, ô magne Deus! quantû
 possum: desidero te, quantum possum:
 amo te quantum possum: zelo honorem
 tuum, quantum possum: si verò id non
 par est facio, da ut faciam: ego enim
 ex toto corde desidero.

I. Oratio ad B. M. V. pro assistentia.

Oblecro te, ô gloriosa Domina, à Filio
 tuo dilecto, hunc mihi favorem ob-
 tine; ut sicut fecit tibi magna qui potens
 est, ita idem suâ Potentiâ me confortet,
 suâ Sapientiâ me illuminet, suâ me perfi-
 cat Bonitate; ut eundem Filium tuum de-

bitâ charitate in Sacramento suscipiam,
omniq; possibili devotione laudem. Qui
vivit & regnat in secula. Amen.

II. *Oratio ad SS. Angelos.*

O Sancte mi Angele Tutelaris, ceteriq;
Angeli sancti, qui statis in domo Do-
mini & in atriis Domûs Dei nostri, in
conspectu Throni & Agni, summo cum
stupore, amore & reverentiâ: Assistite mi-
hi hodie meque excitate ut simili stupore
& amore, reverentiâ & devotione ad a-
ram consistam, & divinissima hæc myste-
ria peragam.

III. *Oratio ad Sanctum hodiernum.*

O Sancte N. aspectu beatifico jam fru-
ens, Dei que Majestatem, Potentiam,
Sapientiam & Bonitatem facie ad faciem
contemplans, tuâ quæso intercessione, ita
hodie cœlestia hæc Sacramenta suscipiam
atque tractem; quemadmodum tu, si in
terras redires, eadem susciperes vel tracta-
res. Per Christum D. N. Amen.

II. *Consideratio & Affectus de
Immensitate Dei.*

FERIA II.

I. O Deus immense! tu es ubique &
absque

absque termino in omnem dimensionem quodammodo diffusus: tu es excelsior caelo, profundior inferno, longior terra, latior mari: tu omnem complecteris locum, omnem excedis numerum, omnem transis infinitatem: tu omnem dimensionem, omnem aeternitatem, omnem multitudinem, omnem perfectionem imaginabilem longissime superas, & in infinitum excurrens. Verè igitur, magnus es Domine & laudabilis nimis; & magnitudinis tuae non est finis! da mihi intellectum, & scrutabor mirabilia tua & magna tua.

II. Tu verò, Anima mea, aperi oculos fidei, & videbis in hoc admirabili Sacramento totam Numinis immensitatem, quam debes revereri: cernes hinc immensam Bonitatem, quam debes diligere: reperies infinitam Majestatem, quam debes adorare; supremam Sapientiam, cum qua potes conversari; divinam Omnipotentiam, cui potes confidere; immensam lætitiã in qua potes exultare. Credo Domine hæc omnia firmissimè, & adoro te, amo, ac revereor te Deus O.M. & undequaque imense.

P 3

III. O

III. O Magnitudo omnem mensuram
 excedens, cœlum terramque implens!
 quanto cum tremore & reverentiâ ad te
 adrepere par est exilem terræ vermicu-
 lum; quantâ animi demissione & devo-
 tione, quanto fervore & desiderio ad
 summam Majestatem excipendam præ-
 parare se debet vilis homuncio; pro cuius
 præparatione tota non sufficeret æterni-
 tas; quomodo ausim, Deus meus, distra-
 ctè preces fundere, oscitanter celebrare,
 peccatumve aliud committere, te per Im-
 mensitatem mihi intimè præsentem, cogi-
 tationes meas intuente, cor & renes per-
 scrutante, & expeditam habente omni-
 potentiam, quâ mox vindictam de pec-
 caris meis sumere valeas?

Accedo itaque ad te, Domine, cum ti-
 more & tremore, ex consideratione Ma-
 gnitudinis tuæ infinitæ: sed & cum amo-
 re & gaudio ex consideratione bonitatis
 immensæ: ac libens pareo, licet indignus,
 quia tu jubes & vis me ad mysteria tua ac-
 cedere. Suppleat ergo tua Majestas, quo
 caret mea vilitas: & quod mea non habet
 parvitas, tua compenset Immensitas. Amē

III, Con-

III. Consideratio & Affectus de
Immutabilitate Dei.

F E R I A III.

O Deus immutabilis! Tu initio terram
 fundasti, & opera manuum tuarum
 sunt caeli: ipsi peribunt, tu autem perman-
 nis, & omnes sicut vestimentum vetera-
 scent, & sicut opertorium mutabis eos &
 mutabuntur; tu autem idem ipse es & an-
 ni tui non deficient. Psalm. 101. Omnia
 verò creata caelum & terra, mare & om-
 nia quæ in eis sunt, mutationibus obno-
 xia sunt: homo præsertim, qui nunquam
 in eodem statu permanet, sed omni anno,
 mense, die, horâ, momento mutatur &
 mutat, consilia, decreta, desideria, amores,
 & mores. O instabilitas mortalium! ô
 mutabilitas & vanitas rerum omnium!
 Sed tu Domine Deus meus, semper idem
 ipse es, ab æterno in æternum, immuta-
 bilis in natura; invariabilis in attributis:
 omnis cogitatio, omne consilium, om-
 nis voluntas, amor, odium, complacen-
 tia, displicentia, gaudium, felicitas, quæ
 modò in te sunt, ab æterno quoque fue-
 runt, ac in æternum erunt, absque ullâ

variatione, accessione vel imminutione.
Quàm verè igitur per Prophetam dicitur:
Ego Dominus, & non mutor. Malach. 3.

II. Respice, Anima mea, augustissimum Sacramentum, & invenies in eo hunc Dominum Deum tuum immutabilem. Hic quemadmodum mundum & cælos creat, genus humanum deler, peccatores punit, & non mutatur: naturam humanam assumit, dirissima patitur, in cruce moritur, & non mutatur: ita quoque è cælo descendit, sub speciebus panis & vini existit, ab hæreticis contemnitur, à Judæis & Gentilibus blasphematur, à fidelibus justis & injustis sumitur, non consumitur, non mutatur, sed in simplicissima identitate, & primævo statu, super omnia semper perseverat. Credo Domine & obstupesco.

III. O Numen immutabile sub sacro specierum involucro latens! quàm gaudeo de hac stabilitate tua, cui nihil addi, nihil demì potest: tu enim es unicum refugium & asylum meum, ad quod instabilis ego & omni momento variabilis homo pro firmitate & perseverantia in bono

bono recurrere valeo. Accedo igitur ad te in hostia sacrosancta absconditum, petoque suppliciter, ut instabilitatem meam stabilias, & mutabilitatem meam, quodammodo immutabilem reddas. O quoties ab Exhomologesi, aut Synaxi sacra, aut animi renovatione, meliora propono; & paulò post in vanitates & intemperantias pristinas relabor. Confirma me Domine in hac hora, in omni bono; ut nunquam deinceps instar stulti varier, aut velut luna muter; sed sicut sol in conspectu tuo absque ecclipsi constanter refulgeam, ut in gratia tua usque ad finem perseverans in perpetuas æternitates te deprecem. Amen.

IV. Consideratio & Affectus de
Æternitate Dei.

FERIA IV.

Dies mei sicut umbra declinaverunt,
& ego sicut fœnum arvi: tu autem
Domine, in æternum permanes. Psal. 107.
Es enim ipse æternitas tua, quæ est interminabilis vitæ tota simul & perfecta possessio: quis ad te non anhelet? Tu fons es omnium bonorum inexhaustus, æternùm
P 5 fluens.

fluens, & dulcedine tuâ paradifum cœlestem æternùm irrigans; quis te non desideret? Æternitas tua, est dies unus, ortum & occasum ignorans: est unum perpetuum hodie: est æternum nunc, nesciens præteritum & futurum. Ah! quis è tenebris mortalitatis hujus ad te non aspiret! Tu Labyrinthus es omnium perfectio- num, omnium gratiarum, omnium bonorum, donorum & thesaurorum; in quo humanum ingenium exitum nullum reperit. O si nos ipsos in hoc Labyrintho liceret amittere, & exitum non reperire!

II. Anime mi, jam perges ad offerendam hostiam, in qua tota hæc continetur æternitas: conficies & suscipies Sacramentum, in quo residet æterna Sapientia, æterna justitia, misericordia, bonitas, felicitas, quam in cœlo aliquando possidebimus cum æterna satietate, quiete & gaudio: quâ igitur fame & siti, quâ sanctâ impatientiâ ad Bonum hoc æternum anhelare & festinare par esset? Et nonne ad æternitatem hanc dignè suscipiendam æterna meritò requireretur præparatio ac summa perfectio? & semihorula

cula præparationis longa mihi aut nimia videretur? Assistite mihi sancti Angeli! opem ferite sancti mei Patroni, ut quod non expleo in tempore, fervore & ardore suppleam.

III. O Beata Æternitas! quanta felicitas est te in Sacramento suscipere & bonorum tuorum æternorum participatione gaudere? In hac cœlesti communionem, me amore cœlestium & æternorum succensum, fac, obsecro, hujus vitæ miserias non tantopere diligere; hoc exilium non tam ægrè deferere, sed te vitam interminatam, vitam beatam ferventius desiderare & amare: fac me clarè cognoscere, assiduè deplorare, studiosè devitare stultitiam generis humani, quæ momentanea oblectamenta, bona, regna, imperia tanti æstimat, eaque æternis, ac nunquam perituris deliciis, bonis, regnis, & imperiis cæcè anteponebat. O Deus æterne! ego tibi de tua æternitate animatus gratulor: omnia bona tua interna intimè tibi faveo, externa pro viribus procurare desidero; ut ab omnibus ameris & lauderis in perpetuum. Denique à quo æternita-

tem substantialem in refectione spirituali accipio; ab eo quoq; vitam æternam spero, juxta promissa: *Qui manducat hunc panem vivet in æternum.* Joan. 6.

V. *Consideratio & affectus de Omnipotentia Dei.*

F E R I A V.

I. **O**Mnipotens sempiternus Deus, quem admodum natura tua Divina est infinita; ita quoque potentia tua undeque infinita est: quâ potes, præter jam creata alia & alia producere sine fine: alios cælos, alios mundos, Angelos, homines perfectiores, & perfectiores in infinitum: *Subest enim tibi, cum volueris posse.* Sap. 12. Tu potes omnipotentia tua virtute creata omnia annihilare, reproducere, transmutare, elementa confundere, solem sistere, mari & ventis imperare, panem in corpus, vinum in sanguinem convertere, morbos curare, mortuos suscitare, atque hæc omnia potes per teipsum, sine difficultate, sine exemplari extraneo, sine materia, aut temporis morâ. O Deus! quàm mirabilis est potentia tua! demissè eam revereor & profundè adoro. *Extende,*
quæso

quæso; in me potentem dexteram tuam, ac perfectiorem & perfectiorem indies me effice, ut tibi evadam gratior, & ad tremenda mysteria tua peragenda dignior. Transmura me in virum alium, annihilaverem hominem, & reproduc novum, impera ventis passionum mearum, ut in anima mea, præsertim divinis intenta, fiat tranquillitas magna.

II. Huic omnipotentæ tuæ, mi Deus, veluti fundamento, præcipua fidei nostræ dogmata innituntur: ut de creatione, conservatione, & gubernatione Mundi. In hac fundantur mysteria Incarnationis, Resurrectionis, visionis beatificæ, ac præcipuè Venerabilis & admirabilis Eucharistiæ, quæ stupendum est miraculorum compendium. Et licet ea intellectûs nostri tenuitas non assequatur, suppositâ tamen omnipotentia, sapientia, & verbi tui veracitate, haud gravatè assentitur. Credo itaque Domine, omnia Religionis nostræ mysteria à te nobis revelata, & per Ecclesiam tuam proposita: quia tu dignissimus es cui loquenti fides adhibeatur, & credatur quidquid de stupendis

operibus ac prodigiis tuis nobis reuelas.

III. Et quis non credat tibi, ô potentissime & veracissime Deus ! licet alta & intellectûs nostri exiguitatem superantia reveles ; si vel ea, quæ Indies in cælo, & in terra operaris , admiranda expendat ; quis non speret in te , si ad innumerabilia in omni vita, accepta beneficia reflectat ; quis non fidat tibi omnipotenti, promittenti, & volenti ? cûmque de tua promissione & voluntate constiterit, cui de omnipotentia ambigere licebit ? Venio itaque ad te Deum omnipotentem in Sacramento Altaris absconditum, cum leproso dicens : Matth. 8. *Domine si vis potes* : immundus sum, si vis, potes me mundare : infirmus sum, si vis, potes me sanare : tepidus sum, si vis, potes me accendere. Gaudeo quod omnipotens sis ac possis ; & gaudeo quod omnipotentia tua constituta sit in manibus benevolæ tuæ voluntatis : quidquid ab hac processerit, bonum erit atque utile mihi, tibi verò gloriosum. Amen.

*VI. Consideratio & Affectus
de Sapientia Dei.*

FERIA VI.

I. **D**omine Deus meus, tu omnia nosti: tu Sapientiâ tuâ infinitâ cognoscis & comprehendis teipsum, Personas divinas, & perfectiones tuas infinitas: quorum cognitio infinitam intellectûs tui capacitatem satiat, infinito te gaudio replet, teq; te beatum reddit. Hic quoq; Sapientiâ tuâ cognoscis omnes Angelos & Homines, illorum numerum, cogitationes, affectus, desideria, gaudia, locutiones, propensiones, potentias, scientias, artes, gratiam & gloriam. Eâdem Sapientiâ cognoscis omnia viventia, & non viventia, omnia animantia & vegetabilia, quadrupedes, volucres, pisces, plantas, flores, herbas, eorûmque numerum, virtutes, operationes & proprietates, quæ mortaliûm nemo assequitur. Atque hæc omnia nosti per teipsum, sine specie, vel imagine, sine magistro aut consiliario, sine libro, idæâ vel exemplari, quibus non indiges; divina enim essentia tua est loco horum omnium. Verè, Domine, Sapientiæ tuæ non est numerus.

II.

II. Summa verò hæc & incomprehensibilis Sapientia tua, mi Deus, cum omnibus scientiarum thesauris ad me rudem & ignarum venire dignatur, panis & vini speciebus velata; ut animæ meæ tenebras dissipet, ignorantiamque meam cognitionis tuæ radiis illustret. Ego enim (libens cum Salomone fateor) *stultissimus sum virorum, non didici sapientiam & non novi scientiam sanctorum.* Proverb. 30. Et cum Socrate, hoc unum sciome nihil scire. Hinc Sapientiam tuam tantopere desidero, illam æstimo, illam præpono regnis & sedibus, & divitias nihil esse duco in comparatione illius. Veni Domine, & doce me cognoscere & facere voluntatem tuam: doce me, nosse & scire te: *nosse enim te, consummata iustitia est, & scire iustitiam & virtutem tuam, radix est immortalitatis.* Sap. 15. 3.

III. Da mihi, Domine, sedium tuarum assistricem sapientiam, mitte illam de cælis Sanctis tuis, & a sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit & mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit apud te, Domine Deus. Da ut nunquam ad hoc legam verbum

ut doctior & sapientior videar hominibus, sed ut gloriam tuam, & salutem meam, aliorumq; promoveam. Doce me terrena despiciere, presentia fastidire, æterna quærere, æterna sapere, honores fugere, scandala sufferre, omnem spem in te ponere, nihil extra te cupere, & super omnia ardentè te amare. *Thom. Kemp.*

VII. *Consideratio & Affectus*

de Bonitate Dei.

SABBATHO.

Ego ostendam tibi omne bonum, aiebas olim Moyfi, Deus optime, maxime, omne scilicet bonum naturale, morale, & communicativum. In primis reperi in te *omne bonum naturale*: nihil enim tibi deest ad perfectionem naturalem pertinens: quidquid bonitatis dispersum est in Angelis, Hominibus, ceterisq; creatis, hoc omne est in te perfectissimè & eminentissimè collectum. O stultitiam mortalium! qui umbram sectantur, solem relinquunt; particulam ambiunt, totum negligunt; guttulam captant, mare bonitatis infinitum prætereunt. Doleo me aliquando fuisse de eorum numero: confirmet

met

met me Domine, vis admiranda efficacissimi Sacramenti, ut in posterum nunquam eò stultitiæ prolabar.

II. Tu quoque, mi Deus, es *omne bonum morale*, quod est justitia & sanctitas; tu enim justus es in omnibus viis tuis, & sanctus in omnibus operibus tuis: radix, origo, exemplar, finis, regula & lex æterna omnis justitiæ & sanctitatis. Sancti tui habent aliquam à te sanctitatem, sed non omnem: alius enim justitiam, alius prudentiam, alius fortitudinem, alius temperantiam, humilitatem aut charitatem. Tu verò, ô Deus! es omne bonum, omne justum, omne perfectum & sanctum. Quanti igitur te æstimare, quantum diligere te debeo? si æstimo & amo ob fidem eximiam Petrum Apostolum, ob charitatem ardentem Paulum, Brunonem ob silentium & solitudinem, Franciscum ob humilitatem & paupertatem, Ignatium & Xaverium propter obedientiam & animarum zelum: quâ æstimatione, quâ dilectione te complectar ô omne bonum meum! diligo te Domine, sed dum accedo ad te, hoc epulo sacro ita amorem ex-

cita

ita, ut in verbis non sistam, sed reipsâ iustitiam, perfectionem & sanctitatem conlecter: sic enim jubes: *Sancti eritis quoniam ego sanctus sum.* Levit. 11.

III. Es etiam, ô Deus, *omne bonum communicativum*, & diffusivum sui, imò ipsa benignitas & beneficentia: veluti vas superplenum se continere nequit, quin effluat: sic tu, optime Deus, omnibus bonis redundans, & infinitam propensionem habens te bonaque tua communicandi, continere te nequis, quin ea liberalissimè profundas. Ex hoc infinito Bonitatis Oceano profluunt in primis velut quatuor Paradisi flumina, quatuor gradus boni naturalis. 1. Esse corporeum in cœlis, stellis, elementis, lapidibus & mixtis. 2. Vita vegetativa in arboribus, floribus & herbis. 3. Vita sensitiva in animantibus, volucris & piscibus. 4. Vita spiritualis in Angelis & Homnibus. Profluunt deinde quatuor alii excellentiores communicandi modi: nam prioribus non contenta fuit divina tua Bonitas, sed alios atque alios excogitavit: nimirum I. Gratiâ supernaturalem, quæ
nos

nos divinæ reddit naturæ confortes. 2. Gloriam cœlestem, quâ similes ei reddimur. 3. Personam Filii Dei naturæ humanæ communicatam, quâ fratres ejus efficimur. 4. Divinitatem & Humanitatem Christi communicatam in sanctissimo altaris Sacramento, quâ intimè ei jungimur. O quas gratias referam Bono infinito, tot, tamque mirabilibus modis se nobis communicanti? quàm æquum est, ut ex toto corde, ex tota animâ, atque ex omnibus viribus te diligam: ut totum id, quod à tua Bonitate accepi, in eadem sine fine diligenda occupetur? O Anima mea! Ecce, ego ostendam tibi omne bonum, in sacra scilicet Hostia absconditum: ibi est omne bonum naturale, morale & communicativum: quanta tua est felicitas! si illud dignè suscipias! quomodo non evades ex mala tota bona, justa, perfecta, sancta? accede, anhela, festina, totum pande sinum cordis, & accipies. Amen.

SUB SACRIFICIO.

Considerationes varias, præparatoriis considerationibus & affectibus variis accommodata, totóque Sacrificii tempore

I. Com.